

İbrahim Kaypakkaya, Ölümsüzlüğünün 37. Yıldönümünde Özgür Bir Dünya ve İnsanca Bir Yaşam Mücadelesine Yol Göstermeye Devam Ediyor!

İbrahim Kaypakkaya, sömürü ve zulüm düzeni tarafından “suçlu ve tehlikeli” ilan edilmeye devam ediyor.

10 Mayıs 2010 tarihinde, yargı süreci başlayan Pınar Sağ; yargı süreçleri daha önce başlayan Mehmet Özcan, Temel Demirer, Grup Munzur ve Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) üyeleri, Kaypakkaya'yı övdükleri gerekçesiyle yargılanıyor.

Çünkü Kaypakkaya, sadece pratik olarak değil, ideolojik ve politik olarak da hâkim sınıfların sisteminden ve ideolojisinden kopmuştur.

1971 devrimci sürecine önderlik eden diğer politik aktör ve çevreler, Kemalizm hayranlığı ve ulusal sorun bağlamında, revizyonist ve reformist cepheyle aynı zeminde ele ele yürümekten kurtulamamışken; Kaypakkaya, siyasal analizleri ve programatik yaklaşımıyla devrimci hareket üzerindeki burjuva etkilere neşter vurmuştur. Kaypakkaya bu yönüyle nitel bir kopuşu temsil etmektedir. Onu, “suçlu ve tehlikeli” kılan neden budur.

Yanı sıra işsizliğin, yoksulluğun, geleceksizliğin büyüdüğü bir dönemde işçilerin, köylülerin, gençlerin, kadınların, Kürtlerin, Alevilerin ve diğer ezilen kesimlerin artan hak talepleri mücadelesi, Kaypakkaya'nın suçlu ilan edilmesinin temel nedenleri arasındadır.

Kaypakkaya, ülkemiz topraklarında yaşayan ezilen milyonlardan; işçilerden, köylülerden, gençlerden, kadınlardan, Kürtlerden, Alevilerden, Çingenelerden, Ermenilerden sadece birisiydi.

Kaypakkaya bir kahraman değildi. Kaypakkaya gerçek kahramanların ezilen milyonlar olduğuna inanan ve ezilen milyonların örgütlü mücadelesiyle sömürü ve zulüm düzenine son vermeyi amaçlayan bir komünistti.

Kaypakkaya tutsak düştüğünde yapılan sorgusunda, giriştiği mücadelenin ve halkımızın hak alma mücadelelerinin meşruluğunu şöyle açıklıyordu: “Trakya'daki topraksız köylülerin, ellerinden toprağı jandarma gücüyle gasp etmiş büyük çiftlik sahiplerinin topraklarını işgal etmesi eylemlerine, İstanbul'da Demir Döküm, Sungurlar, Horoz Çivi, Pertri, Ege Sanayi, EAS Akü, Gıslaved, Gamak, Singer ve Derby fabrikalarındaki işçilerin haklı grev ve direnişlerine yardımcı olmak için elimden geleni yaptım. 15-16 Haziran büyük işçi yürüyüşüne katıldım ve fırsat buldukça da faşistlerin üniversitelere yaptıkları saldırılara karşı savunma mücadelesi veren devrimci gençliğin bu mücadelesine ve diğer demokratik

eylemlerine katkıda bulunmaya çalıştım.”

Yine aynı sorguda Kaypakkaya, katıldığı kimi demokratik hak alma eylemlerini “zararlı” olarak niteleyen düzenin sözcülerine şöyle cevap veriyordu: “Benim düşünce yapım, katılmış olduğum eylemler ve gençlik örgütündeki çalışmalarım, okuldan uzaklaştırılmamın başlıca nedenleri olarak gösterildi. Hatırladığım kadarıyla o zamanlar katıldığım, NATO'ya Hayır ve Amerikan 6. Filosu'nu protesto eylemleri, Halk Âşıkları Gecesi düzenlemeye çalışmam, bazı bildirilerin dağıtılması ve işçi yürüyüşlerine katılmam öğrencilik sıfatıma zarar getiren hareketler olarak telakki edilmişti. Oysa bunlar, yurdunu ve halkını seven herkesin, kendi inancı ve bilinci doğrultusunda sürdürmesi gereken ve kişisel sorumluluğu olan çalışmalardır.”

Kaypakkaya'yı devlet nazarında suçlu ve tehlikeli yapan nedenler işte bunlardır.

Kaypakkaya, ezilenlerle birleşerek onlarla birlikte, halkın iktidarını kurma mücadelesine giriştiği için tehlikelidir. Devletin resmi görüşlerini yerle bir ettiği için tehlikelidir. Emperyalistlere ve onlara uşaklık eden ülkemizdeki bir avuç kan emicinin, ağaların ve patronların, zulüm saltanatına karşı çıktığı için suçlu ve tehlikelidir.

Ezilen milyonlar üzerindeki baskı ve zulüm Kaypakkaya'dan günümüze aratarak devam etti/ediyor. Emperyalistler IMF ve DB gibi mali kuruluşları vasıtasıyla köylülerimizin, işçilerimizin, emekçilerimizin, gençlerimizin yaşamlarını yıkıma sürüklüyor, geleceklerini ipotek altına alıyor. İşsizlik giderek çoğalıyor. Ezilen ulus, milliyet ve inançlar üzerindeki baskı, sindirme ve asimilasyon operasyonları “demokratik açılım” aldatmacalarıyla sürüyor.

Görüldüğü gibi sorunlar derinleştikçe sorunlardan çıkışın yolunu gösteren Kaypakkaya'lar suçlu ve tehlikeli olmaya devam edecektir. Sorunları yaratanların düzenleri, yerini ezilenlerin iktidarda olduğu, gerçekten demokratik bir düzene bırakmadığı müddetçe ne hak alma mücadeleleri son bulacaktır ne de Kaypakkaya'ların suçlu ilan edilmeleri.

Kaypakkaya'yı ölümsüzlüğünün 37. yıldönümünde anmak demek, Kaypakkaya'yı gerçekten bilmek ve anlamak demektir. Özellikle genç kuşakların daha fazla okuması, araştırması ve kendilerini geliştirmeleri demektir. Kaypakkaya'nın, mücadele tarihine, ülke tarihine, siyasete, edebiyata, sanata önem vermesinin ve yoğun pratik faaliyet içerisinde dahi okuma, araştırma faaliyetlerini

aksatmamasının nedenleri iyi kavranmalıdır.

Pratiğini teoriyle aydınlatmayan bir faaliyetin devrimcileşmesi mümkün değildir. Kaypakkaya bunu biliyor ve bildiği, kavradığı bu gerçeği yaşamla buluşturuyordu. Köyde, şehirde, fabrikada, tarlada, okulda... Öyleyse kendimizin, örgütlerimizin genel niteliğini yükseltmeye girişmek Kaypakkaya'yı anmanın anlamlı adımlarından birisi olacaktır.

Devletin açılım, anayasa vb. aldatmacalarına bilimsel belgelerle karşılık vermek, aldatmacaların gerçek yüzünü teşhir etmek ve bizzat sorunları yaşayan kesimlerle buluşmak, niteliksel adımı tamamlayacak adımlar olacaktır.

Bununla birlikte devrimci hareketin, düzenin yarattığı sorunların “mağduru” olan ezilen milyonlarla buluşmak gibi önemli bir sorunu vardır. Bu sorun aşılmadığı oranda devrimci faaliyetin ve devrimci-komünist önderlerin mücadelelerinin içi bizzat bizler eliyle boşaltılmış olacaktır. Bu bağlamda en başat adımlarımız, özellikle yükselen işçi ve köylü eylemleri içerisinde yerimizi almak olmalıdır.

TEKEL, Esenyurt, Marmaray, İtfaiye vb. işçi direnişleri daha fazla sahiplenilmeli, 26 Mayıs “genel eyleminin” haklı talepleri en geniş kesimlere taşınmalıdır. Sarı sendikaların sınıf işbirlikçi tutumlarına karşı mücadele edilerek işçi eylemleriyle daha fazla birleşilmelidir. Benzer şekilde köylü eylemlerini sahiplenmek ve bu eylemler içerisinde yer almak da son derece önemli ve ertelenemez bir görevdir.

Sömürü ve zulüm düzeninin saldırılarının derinleştiği böylesi bir dönemde demokratik haklarımız ve özgürlüklerimiz için mücadele etmek en temel insani sorumluklarımız arasındadır. Kaypakkaya'yı anmak, ezilenlerin hak alma mücadelelerini omuzlamak, bu direnişler içerisinde çelikleşmek ve böylelikle yeni demokrasi mücadelesini yükseltmektir.

Ne mutlu ki Kaypakkaya hala “suçlu ve tehlikelidir”!

DHF, Kaypakkaya şahsında suçlu ilan edilen ezilenlerin mücadele tarihini sahiplendiğini ve bu deneyimlerle ülkemizin özgürlük mücadelesini yükselteceğini bu vesileyle bir kez daha ilan eder!

Demokratik Haklar Federasyonu
15 Mayıs 2010

DEMOKRATİK
HAKLAR
FEDERASYONU

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL | www.demokratikhaklarfederasyonu.org